

zad. I Labirynt muzyczny

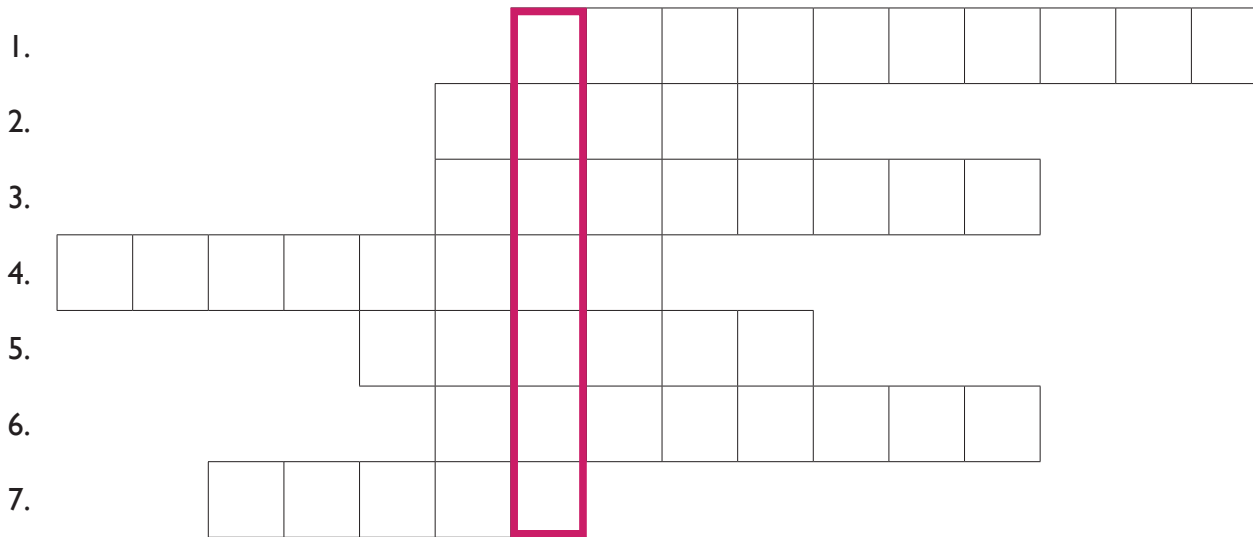
Dopasuj nośnik informacji do odtwarzacza muzyki.

zad.2 Rodzicu, to zabawa również dla Ciebie!
Rozwiąż krzyżówkę wspólnie z dzieckiem.

1. Na nim odtwarza się kasety. Jeden z nośników, na którym można zapisać piosenki.
2. Ważny składnik muzyki. Może być szybkie, umiarkowane, wolne.
3. Tekst, dynamika, rytm to muzyki.
4. Na nim odtwarza się płyty winylowe.
5. Pan Lupa często w nią wyrusza i ma w jej trakcie mnóstwo przygód.
6. Składa się z dźwięków i słów. Możesz śpiewać ją samemu lub w grupie.
7. Cd lub gramofonowa. Na niej zapisane są melodie.

zad.3 Rodzicu, przeczytaj swojemu dziecku poniższe zdania
i poproś, aby odpowiedziało, które zdania
są prawdziwe, a które fałszywe.

1. Zespół muzyczny Pana Lupy składał się z harfy i kontrabas. *Fałsz.* W zespole grał saksofonista i pianista.
2. Przepis na dobrą muzykę znajdował się na starej płycie gramofonowej. *Prawda.*
3. W naszej audycji o nośnikach muzycznych Pana Lupę odwiedził Henryk. *Fałsz.* Pana Lupę odwiedził żółw Gustaw.
4. W trakcie audycji zobaczyliśmy, jak działa szafa grająca. *Fałsz.* Dzieci poznały działanie magnetofonu i gramofonu.
5. Pan Lupa początkowo chciał tworzyć muzykę jedynie dla sławy. *Prawda.*

zad.4

Gdzie jest gramofon?

Gdzie na rysunku znajduje się gramofon? Spróbuj powiedzieć i określić jego miejsce używając takich słów jak POD, OBOK, ZA, PRZED, NA.

zad.5 Malujemy palcami

Pan Lupa często wyrusza w podróże pełne przygód. Zabaw się w podróżnika i wraz z rodzicami namaluj swoją wymarzoną wyprawę przy użyciu palców i kolorowych farb. Potrzebne będą: białe kartki, farby plakatowe oraz woda. Życzymy dobrej zabawy!

Wyobraźmy sobie...

1. Wyobraź sobie, że znajdujesz na starym nośniku muzyki tajemniczą historię. Czego by dotyczyła? Popuść wodze fantazji!
2. Wyobraź sobie, że dostajesz od pradziadka zółwia Gustawa rady, jak tworzyć muzykę i decydujesz się stworzyć własną piosenkę. O czym by była? Jakie miałaby tempo, rytm, melodię i tekst?

Okiem pedagoga

Nauka wcale nie musi być nudna. Poprzez prostą historię nośnika dziecko może dowiedzieć się, jak słuchano muzyki w dawnych czasach, poznać stare piosenki, a przy okazji utrwalić wiedzę na temat takich elementów muzycznych, jak: tempo, melodia czy tekst. Historia przedmiotu staje się lekcją o istotnych składnikach muzyki. Wszystko to jest zaś opowiedziane przystępnym językiem oraz przy pomocy ciekawych postaci, tak by nauka była interesującą i dobrą zabawą.

Poczytajmy...

Na dobranoc
Dziś poczyta mi:

MAMA

BABCIA

TATO

Przygotuj karteczki o wielkości podobnej do prostokąta narysowanego powyżej. Każdą podpisz lub oznacz, w zależności od tego, kto jest chętny do czytania nocnej bajeczki. Z zamkniętymi oczami wylosuj jeden los. Przyklej go w miejscu wyznaczonym powyżej. Poproś osobę, którą wylosowałeś o poczytanie na dobranoc.

Poproś dorosłego, by przeczytał ci bajkę o szewczyku i czterech czarodziejach. Spróbuj porozmawiać o jego sensie z osobą, która Ci ją przeczytała. Dlaczego szewca odwiedzili czarodzieje? Zastanów się wspólnie z osobą, która przeczytała ci bajkę.

Jacob i Wilhelm Grimm **Mali czarodzieje**
tłum. Bolesław Londyński

Pewien szewc nie z własnej winy tak zubożał, że nic mu już nie zostało, jak tylko trochę skóry na jedną parę trzewików. Razu pewnego, wieczorem, przykrajął skórę i chciał nazajutrz z rana wziąć się do roboty, a że miał czyste sumienie, położył się przeto spokojnie do łóżka, i zasnął. Z rana, zmówiwszy pacierz, chciał zacząć robotę, patrzy, a tu na stole oba trzewiki stoją zupełnie wykończone. Zdziwił się i nie wiedział, co ma o tym sądzić. Wziął trzewiki do rąk, ażeby je z bliska obejrzeć; były wykonane tak porządnie, iż żaden ścieg nie był błędny; było to po prostu arcydzieło sztuki szewskiej. Wkrótce potem znalazł się amator, a ponieważ trzewiki bardzo mu się spodobały, zapłacił więcej niż zwykle, a szewc mógł za te pieniądze kupić skóry na dwie pary trzewików. Przykrajając je wieczorem i chciał nazajutrz wziąć się z zapalem do roboty, ale było to zbyt późne, gdyż wstawszy z łóżka, znalazł trzewiki gotowe, a i kupcy zjawili się też niebawem i dostali tyle pieniędzy, że mógł nabyć skóry na cztery pary trzewików. Te cztery pary nazajutrz z rana były także wykonane wzorowo i tak działał się ciągle. Cokolwiek przykrajął z wieczora, to było wykończone z rana, tak że znowu przybrał wygląd stateczny i wyszedł na porządnego człowieka.

Pewnego wieczora przed samym Bożym Narodzeniem, przykrajawszy skórę, szewc rzekł do żony:
— Jak myślisz? A może byśmy tej nocy nie spali, ażeby się przekonać, kto też przychodzi nam z taką pomocą?
Żona przystała na ten projekt i obsadziła świecę; potem oboje schowali się w jednym z kątów pokoju za ubraniem, które tam wisiało.
O samej północy przyszło czterech maluteńkich, ładniutkiich mężczyzn, zasiadło do warsztatu szewca, wzięło w ręce przykrajaną skórę i jęło swymi paluszkami tak zręcznie i prędko kleić, zszywać, przybijać i przyklepywać, iż szewc nie mógł oczu oderwać z podziwu. Nie przestali dopóty, dopóki wszystko nie było gotowe; po czym trzewiki zrobione postawili na stole i uciekli.

Nazajutrz z rana rzecze majstrowa:
— Ci mali ludzie z bogacili nas, trzeba im za to wdzięczność okazać. Wiesz co? Ja uszyję dla nich koszulki, kurtki i spodnie, a także zrobię dla każdego po parze pończoszek; zróbże ty dla każdego po parze trzewików.
Szewc odparł:

— Chętnie zgadzam się na to.
I wieczorem, gdy skończyli wszystko, ułożyli prezenty na stole zamiast przykrajanej skóry i schowali się znowu, ażeby zobaczyć, jak się też mali ludzie zachowają.

O północy zjawili się malcy i chcieli niezwłocznie przystąpić do pracy, gdy jednak zamiast skóry znaleźli piękne ubranka, zdziwili się zrazu, po czym jednak okazali nadzwyczajną radość.

Ubrali się jak najpiękniej, śpiewając:

„Może nie ładni chłopcy z nas?

Więc szewstwo już porzucić czas!”

Z tymi słowy jęli klaskać w ręce, tańczyć, skakać po stołkach i ławkach. W końcu doskakiwali do drzwi.
Od tego czasu już się nie pokazywali, ale szewcowi szło dobrze aż do końca życia i we wszystkim mu się powiodło, cokolwiek przedsięwziął.

Kolorowanka

